

GRUPPEUDSTILLING

Åbnet og udstillet, på torsdag, skærtorsdag, åbnet og udstillet, og hvem holder talen, for Jer der hænger åbnet, udstillet, så skære som den skæreste schulz strauss stein stern og isaksen og jacobsen og zatujewski-zapletalski, I der er udstillet, så samlet, så fælles, og skal vi i ferniseringens anledning ikke dele en halv flaske champagne fra krim, orvieto, syds Spanien, og blandet fra østrig, fra en af vore mange beundrere, og sig mig så hvad jeg er værd du der kommer bredbenet gungrende ind og erobrer dig pladsen før mig med din luftforurener og kindben så sorte som snot der er rullet til uigenkendelighed, hvad med dit perlebroderi har ikke også det sit værd mand og mand og mand og mus imellem, hvem ville vove at kaste sten og kaste vrag og kaste op, hvor vi dog kender det, har det ikke altid været kunstnerens lod, misagtet, miskendt, og ormen snører og bider på men vi er alle i samme båd, lykkelige som kun de udvalgte kan være det, lykkelige, med garantibevis mod at kæntré, så hvem er vi at beklage os, vi der har den højeste grad af livskvalitet som kan erhverves og ikke engang for penge, for penge køber ikke hvad der ikke kan måles og vejes, vær dog tilfreds, hvorfor altid så vrissen, får du aldrig nok, og jeg der tilmed bragte dig en sten fra amenophis den tredjés tempel i karnac men tak får man aldrig, tænk blot på os der i sin tid måtte koge marvsuppe på ben uden marv, og så får I tilmed tilskud fra det offentlige, I i Jeres glasgange, I der går på tåspidser hvor engle ellers tramper, og onanerer fordi det ikke er anstrengelsen værd at bolle Jeres koner, I skulle få Jer en telefonbogslup skulle I, så kunne det være I kunne lære at skønne på og være glade, nej tæl I knuderne i Jeres persertæpper og fryd Jer over dagen i morgen, og helt oppe øverst oppe i den villa i Prag vi fik tildelt fandt vi det mest henrivende ungpigeværrelse med rosa og lyseblå tapeter, det måtte være indrettet til en datter, en ung jødisk pige, som havde hun forladt det for en halv time siden, og hvor var hun nu, vel hvor alle jøder var, men hvor var alle jøder, gennemlyst, åbnet og udhængt, et herligt eksempel, racemindreværdighed, ja sådan kan det gå, tak du din Gud for din uskyld og renhed, og løft så dit glas, for også i dit indre blånes hvælvet og aldrig kues vårens skud.

Peer Hultberg